Ч. 186. (357). Львів, Субота, дня 29. липня 1916. Рік II.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Ціна примірника 6 сот.
На провінції 8 сот.
В занятих територіях 4 коп.

політична, економічно-суспільна й літературна ґазета.

Виходить що дня ранε кромі понеділка.

Умови передплати у Львові:

На рік	18·— К.
„ півроку	9·— „
„ чвертьроку	3·— „
„ місяць	1·60 „

В краю і державі:

На рік	24·— К.
„ півроку	12·— „
„ чвертьроку	6·— „
„ місяць	2·40 „

За границею:

В Німеччині	28 мар.
В Америці	8 дол.
В инших державах	40 фр.

Рекламації вільні від почтової оплати. Рукописі приймають ся лиш означені, а звертають ся тільки важнійші і застережені. — „Українське Слово“ продають всі бюра по цілім краю.

Адреса редакциї, адміністрациї й експедициї: ЛЬВІВ, ул. Руська 3.

Ціна оголошень:

За оголошеня числимо за одношпальтову стрічку або її місце 40 сот. Надіслане 1 К. за стрічку, а в оповістках 60 сот., в редакційній части 1 К. Повідомленя про вінчаня, заручини і т. д. 1·50 К. за стрічку, найменше 4 К. Дрібні оголошеня за слово 6 сот., найменше 60 сот. Слова товстим або розстріленим друком числимо подвійно. Сталі оголошеня за окремою умовою. — За зміну адреси платить ся 50 сот.

Чи Румунія рішить ся?

Справа виступленя Румунії по стороні одної з воюючих сторін сталась знов від кількох неділь актуальною. Коаліція, а головно Росія робить стараня, щоб Румунія виступила до оружної розправи по стороні почвірного порозуміня.

В Льондоні конферував румунський посол з Греєм, в Букарешті відбулись наради послів коаліції з румунським правительством.

Онодішна „Az Est“ подає вість, що підсекретар в румунськім міністерстві війни виїхав на інспекційну подорож над болгарську границю, та що зі сторони Росії роблять ся приготованя на перехід російських військ через румунську область до Болгарії.

Дуже важною в румунсько-російських взаєминах є справа муниції. Призначену для Румунії муницію, яка надійшла до Архангельська, здержували російські власти від ряду місяців в порті.

Онодішні телеграми донесли, що Росія дозволила тепер на відтранспортоване сеї муниції аж до границі Румунії.

„Berliner Tageblatt“ бачить в тій події очевидний доказ дальшого порозуміня Румунії з коаліцією. Має се бути вислід послідних конференций румунського президента міністрів Братіяну з послами почвірного порозуміня.

Кореспондент „Berliner Tageblatt-у“ підчеркуючи отсі зверхні симптоми зближеня Румунії до коаліції, сумніває ся, чи румунський генеральний штаб рішить ся вдарити на угорську границю. Крок сей для Румунії був би надто ризиковний тим більше, що болгарська армія, доси не заанґажована офензивою Сарая, вдарилаб на Румунію від полудневої границі. При сім не можна не брати на згляд довгої границі угорсько-румунської, яку ледви чи оборонилаб Румунія та факт, що Семигородські Карпати тяжко перебити, міжтим коли на румунській державній области вони спадаючи повільно є дуже пригожим тереном до маршу австро-угорських військ до Румунії та на її столицю.

По донесеням віденських ґазет, конференції ґр. Тиси з міністром заграничних справ Буріяном, а також авдієнцію у Монарха, — лучать віденські політичні круги з переговорами між румунським і австро-угорським правительством.

Румунський король мав перервати свій літний побут та вернути до Букарешту, де прибули також посли осередних держав. Вони відбули конференцію з румунським президентом міністрів Братіяну.

Всі ті симптоми вказують на се, що Румунія остаточно рішає ся, зглядно, що хотілаб рішити ся. Сумнівним однак є, чи вона виступить під теперішну хвилю. Радше буде вона займати далі вижидаюче становисько, та буде слідити за розвоєм російської офензиви.

До відомости евакуованих з Товмаччини.

З причини перенесеня осідку староства з Товмача до Нового Санча, вислано всіх обовязаних до перегляду з товмацького повіту до Львова. Щоби уможливити поворот домів нездібним до військової служби, відніс ся др. Іван Макух, що перебуває тепер в Новім Санчи, телеграфічно дня 27. червня до п. намісника з просьбою зарядити, щоби не висилано нездібних до військової служби до бараків, лише відослано з поворотом домів, а то з огляду на великий брак робітників в Товмаччині, потрібних до переведеня жнив. Таке саме представлене зробило товмацьке староство до Презідії намісництва. На се 30. червня з Намісництва надспіла відповідь, що поворот нездібних до військової служби до Товмаччини неможливий; на поручене найвисшої команди сформовано з них робітничі відділи і приділено їх до другої армії, а скоро лиш буде можливо, відошле ся їх домів.

Світова війна

Російське звідомлене.

З д. 25. липня по полудни.

Західний фронт: Наша фльота на озері Мяджйол сстрілювала в ночи кривки неприятеля на березі озера. В околици Скробової, положеної в віддали 22 км. на північний схід від Баранович, розігнано ворожі наступні війська, що зачали висувати ся вперід, нашим огнем. На північ від Луцька перелетіли два німецькі літаки над нашим табором і кинули бомби, але без шкоди. В напрямі на Луцк в околици Сезеринок в віддали 35 км. на захід від Луцька

АНДРІЙ БАБЮК.

В неволі.

(Далі).

— Завтра прохатиму ґубернатора, щоб звелів відпустити вас на роботу для мене і ви останете в нас... — сказав по хвили Миров.

— Краще вам буде жите — додала Ліда.

— Ет, що тепер жите? То тільки мука, страшна мука. Для мене вже немає житя... — зітхаючи промовив Василь.

Родина старала ся розрадити його, та се тяжко доводило ся їм. Тяжкі житєві злидні зробили з нього крайно зневіреного до всего, зробили молодого старця...

Василь глянув через вікно на двір. Чудна місячна нічка. Він нагадав собі рідні сторони, рідне Покуте... Його просили спати, та він випросив ся пройти ся садом кілька хвиль.

III.

Гай клинових дерев. Проміні місяця силою продирають ся крізь зелені віти і освічують лавку, на котрій сидить Василь і Ліда. В лузі за Волгою виспівує соловейко вечірню молитву. Чудна нічка, чистий воздух, чар природи, все те так поділало на Василя, що він наче статуя сидів неповорушно і любував ся всім.

— Гей, який гарний світ... Тільки жити, жити... сказав нарешті.

— Останьте в нас, буде вам добре, як в дома — відізвала ся наче з просоня Ліда.

— Остати ся... Не штука сказати, але перевести в діло? Я-ж невольник, залежу від других...

— Нїщо, батько завтра все зробить...

— Дай Боже! Бодай не чубив я свисту нагайки над головою і не вивби ся з болю від неї...

Обоє мовчали. За Волгою шумів таємно луг, а його шум зливав ся з голоснійшим шумом клинових дерев. Василь мимохіть затягнув тихесенько тужну пісоньку:

Ой не шуми, луже, дуже
Ти зелений гаю...
Бо я в чужій сторононці
Бо я в чужім краю...
Ой не шуми луже дуже
Зелений байраче...
Не весели серце моє
Нехай воно плаче...
...Нехай воно плаче...

Ліда склонила головку з буйними — чорними косами на груди і важко зітхнула.

— Чого вічно ви такі сумненькі? — спитала згодом Василя.

— Бо годі веселим бути... Пісня розраджує мене, я на хвиль кілька забуваю про своє горе... Там... там вріднім селі, кохана родина... тільки без батька... Його пробили на смерть невинно ваші козаки.. Мила дівчина, що линяє з журби наче квіточка від вітру...

— Кажете дівчина?.. Ах, не одна, не одна линяє — сказала Ліда сумно.

Одна за милим вяне, другу гнітить журба, щоденні переживаня... Ах Васю, Васю! У вас звичайна тільки турбота — неволя, неволя житя, а у мене неволя душі... Моє серце тихесенько плаче, тужить за невідомим щастєм... Молю вас Васю, останьте в нас, а осолодите своєю присутністю гіркі хвилі комусь...

— Панно Лідо! У ваших словах чую дрожачий — жалібний тон, наче квиліне горлиці за побраними з гнізда діточками... Мабуть у вас тяжить якась туга на серцю?...

— У мене, жаль оповив серце, я вяну на згадку, що ви завтра опустите наш дім, підете вмирати у багно нужди та людського горя. А ви ще жити можете, ви-ж такі ще молоденькі... Ні, я не пущу вас, я — я стану у вашій обороні хотяй би перед самим царем... сказала Ліда і міцно стиснула своєю ніжною ручкою потріскану від праці та вітру руку Василя.

— Пощо так турбуєте ся мною? Гляньте. Я — невольник — раб, живий мертвець, ви, — вольна пташина, від нікого незалежна... Правда яка ріжниця?...

(Кінець буде.)

відперли ми ворожий наступ. Підчас вчерашного наступу на село Галичани (порівнай звідомлене пополудневе з 24. липня) прийшло до нових боїв на дорозї, підчас котрих здобули ми ще два машинові кріси і взяли до неволї 77 Нїмцїв і Австрійцїв. В ночи на день 25. липня вдерли ся хоробрі полки армії ґенерала Сахарова через ворожі дротяні засіки на березї Слонївки в околиції Лешнева. Веде ся завзята борба. Дня 24. липня о год 8. вечером на захід від Бурканова один з наших літаків, поцілений кулею неприятельської артілерії, впав горіючи близько висунених вперід ворожих лїний. По всякій правдоподібности хоробрі летуни капітан Беріджe і поручник Атищов полягли геройською смертию. В околици Бреаза—Фундуль—Молдави на захід від Кімполюнґу заатакував ворожий відділ в силї трьох компаній на воєнній стопі, наші гірські війська. Канонїр, призначений до уставлюваня гармати (Richtkanonier), Шишкін, що належить до одної з наших гірських батерій, відпер атак. Услугував він дальше свою гармату, хоч ворожа куля урвала йому руку, аж доки не зроблено гармати неспосібною до ужитя. Неприятеля відперто. Дня 23. липня напало на неприятеля в околици гори Томнатик в віддали 50 верств на північний захід від Кімполюнґу, 49 хоробрих козаків. Взяли вони до неволї 4 офіцирів і 57 жовнїрів.

З дня 25. липня вечером.

Перехід наших військ через Словівку від устя її до Стиру відбувавсь дальше без перерви під ворожим огнем. При посуваню вперід в часї нинїшнього дня взяли ми 1000 бранцїв і здобули 4 гармати і 5 машинових крісів, котрі ми звернули на неприятеля.

З днх 26. липня по полудни.

Західний фронт: В околици Коммерн (8 км. на захід від Шльок) заатакували Нїмцї два рази по артілерійськім приготованю. Відперли вони на кількох місцях взад наші висунені наперед лїнії, мусїли однакож потім податись під нашим концентричним огнем і покинути зисканий терен серед великих втрат в убитих і ранених. В часї сих боїв уживали Нїмцї вибухаючих куль і набоїв з трійливими ґазами.

На південний захід від Баранович завзята борба артілерії по обох сторонах, і через цїлий день бої висунених вперід військ, підчас котрих посунули ся наші трохи наперід. Шість ворожих літаків кинуло 32 бомби на зелїзничий дворець Самірє (42 км. на північний схід від Баранович). Одинайцять ворожих літаків кинуло 72 бомби на зелїзничий дворець Погорільцї (22 км. на північний схід від Баранович). В околици села Вонки переступила ворожа компанїя по артілерійськім приготованю в ночи ріку Щару і зближила ся до наших перешкод з кільчастого дроту. Наш однак огонь піхоти і машинових крісів відпер її назад. В околици ріки відперто дальше неприятеля серед дуже великих втрат. Ми взяли до неволї 63 офіцирів і 4.000 жовнїрів і здобули 5 гармат, 6 машинових крісів, 12 пачок муніції і иньший воєнний матеріял. Число бранцїв зростає.

З д. 26. липня вечером.

Західний фронт. Положенє не змінилось.

Додаток до урядового звідомленя з дня 26. липня вечером,

В борбах з дня 28. червня один з наших полків піхоти з заамурської границї випер неприятеля з його ровів коло місточка Гвоздець (16·5 км. на північний схід від Коломиї). Маючи намір гнати ся дальше за Австрійцями, дістав ся полк на захід від Гвіздця в огонь піхоти і ворожої артілерії, що стріляла з найблизшого віддаленя. Комендант полку, полковник Шеменов приказав дальше погоню за неприятелем без стриму. Провідник першого баталїону надпоручник Ґуссак спостеріг, поступаючи на узгірє, що находилось перед селом, в огородї коло дороги з Коломиї до Турки (10 км. на північний схід від Коломиї) ворожу батерію. Надпоручник Ґуссак вислав сейчас компанїю під проводом свого сина хорунжого Ґуссака на праву сторону дороги, щоб відтяти відворот батерії і заступити їй дорогу в напрямі села Турка. Можна було бачити, що батерія стріляє вже послїдними набоями, що компанїя, яка її хоронила, отворила неупорядкований огонь, а обслуга гармат з боязни, щоб не відтяти їй відвороту, розпочала огонь з револьверів і крісів. Хорунжий Ґуссак, сам на чолї своїх людий, посунув ся наперід з компанією, усунувши ріжні перепони, і бігом пустив ся на дорогу до Турки, через що відтяв батерії відворот. Тепер на чолї своєї компанії ударив на баґнети на компанїю, що боронила батерії. Компанїя ся по рукопашній борбі піддала ся, подібно, як і батерія. Тим енерґічним наступом віддав хорунжий Ґуссак в наші руки батерію, що складалась з 4 гармат 15 цмт. разом з офіцирами, жовнїрами і кіньми, а також компанію в силї 150 людий. Втрати першої компанії були незначні.

На Волиниї.

Кореспондент „Рода—Рода“ пише про бої з 26. липня:

Коло Бродів велись тяжкі бої ще від тижня. 20 с. м. забрав ґенерал Лїнсінґен стоячі коло Вербена війська на простір на полудне від Берестечка, щоб оминути грозяче окриленє. Ворог гнав ся за нами, але мусїв спинити ся над відтинком Слонївки.

Від того часу переходив наш фронт від Радивилова на західний беріг потока Сестратин і Слонївка, яка коло Щуровичі впадає до Стиру. Дальше тягнув ся по лївім березї Стиру через Мерву до Любачївки і Елїзарова (на південний схід від Горохова).

Як всї проби ворога перефорсувати перехід через Стир коло Загатки не вдались, звернув він всї свої головні сили на притикаючий на південнім сходї відтинок Словівка—Сестратин. Наші війська довго опирались, а огонь нїмецьких батерій сїяв між ними знищенє. Та Росіяни гнали все нові війська вперід. В наслїдок того переважаючого напору подались вкінци наші війська над потік Бовдурка. Росіяни дальше не напирали. Вони так були вичерпані попередними боями, що над вечір перестали наступати. Також і ніч минула серед зглядного супокою, хоч в послїдних часах власне в ночи найрадше люблять нечайно нападати.

Щоб задержати звязь нашого фронту, подались також наші війська з притикаючого на полудневім заході відтинку фронту коло Радивилова на приготовлені позиції на границї держав, хоч всї наступи, які підпринимали на сей відтинок Росіяни, кріваво відперто.

В области на північний захід від Берестечка повторяли Росіяни знова свої наступи на полудне від села Любачївка на полудне від Липи, однак знова їх відперто. В північній Волини на фронтї над Стоходом а також над Стрипою в Галичинї не було вчера більших підприйнять, лиш живійша діяльність російських вивідних стеж.

На Буковинї.!

Бої на просторі коло Кірлїбаби ведені о посїданє бороненої нами гори Цапуль тривають майже без перерви. Росіяни стягнули на сей фронт війська з Кавказу. Кавказцї потерпіли тут страшні втрати, а то тим більше, що довіз поживи, а особливо заосмотренє в воду все ще дає богато до бажаня.

Наші відділи сформовані з жандармів і фінансових сторожий знаменито борють ся. А до них прилучили ся сердечні Буковинцї, старші вже над приписаний військовий вік. Добровільно вступили в службу і як знамениті стрільцї віддають нашим військам неоцїнені услуги докладним знанєм терену.

Полонені в послїдних боях російські жовнїрі переважно Татари. Вони свято переконані, що находились вже на італійській землї.

На північ від Кірлїбаби забито шрапнелем російського ґенерала Тіло його відвезено через Чернівцї серед великих військових і церковних торжеств до Києва. Імя його не відоме, знаємо лише, що і син його також поляг на Буковинї в грудневих боях 1914 р.

Під Верденом.

БЕРЛЇН. Борба о Верден перейшла тепер в стадію підземних борб. Цїле поле битви роїть ся від кратерів. Після фотоґрафічних знимок летунів, цїла околиця Вердену виглядає як кравид на місяци. На поодиноких місцях доходять шанцї до глибини 10—15 метрів, а підземні полученя є такі густі, що о кожде підземелє зводить ся формальні бої.

Правдивий рахунок.

КОЛЬОНЇЯ (Ткб.). Артикул „Koelnische Ztg“ поданий яко телеґрама з Берлїна під заголовком „Неправдивий рахунок“ стверджує, вказуючи на велику відпорну силу центральних держав, що обчисленя, оперті на надіях, будьто би Нїмцям мало забракнути людий зглядно живности а також будьто би сила центральних держав ослабала, є фалшивий. А фалшивий є він без єгляду на се, чи опирає ся на переважаючім числї людий неприятеля чи також на бракови живности в Нїмеччинї.

Правдивий за те рахунок є лиш сей, який Анґлійцї можуть з власного сумного досвіду ствердити: що міродайні військові рішеня не спровадить чотирє-порозуміне, що не спровадить їх і при ужитю нових помічників і що найлїпшою полїтичною комбінацією теперішности є порозуміне з центральними державами, а не борба проти них, яка не може мати виглядів також мимо анґлійсько-француського довозу муніції.

Страшні анґлійські втрати.

Після безсумнївних стверджень, Анґлійцї вивезли з Франції від початку своєї великої офензиви до половини липня 70 до 80 тисяч ранених. Дуже велике число ранених, яких не можна було перевезти, уміщено сяк так в лазаретах у Франції на борзї поставлених. Добре поінформовані француські круги обчисляють втрати Анґлїйцїв в убитих і ранених з кількох днїв до половини липня на значно більше, чим 100.000. Від того часу впровадили в бій Анґлїйцї ще більші сили, так що число втрат супроти зростаючої завзятости боїв, мусїло дійти що найменше до 150—170 тисяч.

Броди в австрійськім посїданю.

Кореспондент „Oester. Morgenztg“ доносить під датою 27. с. м. між иншим з воєнної пресової кватири:

Фронтова лїнїя теперішних боїв йде з околиць на південний схід від Любачївки на захід від Берестечка до Сидолївки, перетинає її на захід від устя до Стиру, біжить його берегом до Бовдурки, перетинає дорогу яка веде з Лешнева до Бродів, та звертаєть ся в сторону державної границї на захід від Радивилова. Найбільше атакували Росіяни на полудне від Лешнева, на дорогу, що веде до Бродів. Однак зусиля, щоб се місто взяти від півночи були так само безуспішні, як і проби, щоб з области Радивилова опанувати се місто.

Недалекий кінець війни.

Півурядова ґазета „Strassburger Post“ обговорюючи наради, які відбув нїмецький канцлер з представниками сторонництв нїмецького парляменту, додає, що на тій конференції порушено також основно справу мира. В тутешних кругах — пише сей дневник — є переконанє, що по очікуванім, близькім зломаню ворожої офензиви, треба числитись зі здержанєм всїх воєнних акцій вже в осени. В кождім однак случаю є ми приготовані на третий рік війни, коли в инший спосіб не дасть ся осягнути почесного мира.

Ріжні вісти.

КОПЕНГАҐЕН (Ткб.). Після донесеня „Berlinske Tidende“ пляв приміщеня неспосібних до борби бранцїв в Данії, зближаєсь до здійсненя. На разї буде приміщених в Данії 2000 жовнїрів і 400 офіцирів, котре то число буде рівномірно розділене на обі ґрупи держав. Для жовнїрів вибудовано два табори бараків. Офіцири будуть мали свободу, але в заміну за се будуть мусїли зложити приреченє, потверджене словом чести.

БАЛЬТІМОРЕ (Ткб.). Бюро Райтера. Американський кружляк „North Caroline“ і два контрторпедовцї будуть ся старали о се, щоб підчас виїзду підводного судна „Нїмеччина“ не нарушено американської невтральности.

Роден про війну і штуку.

В великій часописи „American Magazine“ подає ґеніяльний француський артист - різьбар Август Роден свій погляд на війну і штуку. Його слова дуже інтересні не тільки своїм змістом, але й глибокою вірою в те, що стільки крови, як в теперішній війнї, пролито не даром і з тої епохальної війни мусить світ вийти обновленим! — каже Роден, а в його постати бачить ся риси не лиш француського Єремії, але й Івана Христителя.

Перейдім його думки.

По великій француській революції Париж став осередком штуки міжнародної, чужої француському духови. Сей Париж, що й тепер не рідко робить зі своїх великих мистцїв правдивих мучеників, тоді отворив свої тереми для всього, що тілько йшло з заграницї. І від тої хвилї жадоба мамони і рівночасно погорда штуки зацарили всевладно на цїлих сто лїт в тім серцї Франції, а цїлий край топив ся в болотї.

Еґоїзм став модерним віроісповіданєм Французів, що йшли великими кроками на зустріч загибели і — війні. Маси не відчували того, але великі творчі духи ясно виділи се, що буря прийти мусить, щоби змести всїх невиглясків, всю неохайність. І прийшла буря нечувана, страшлива і довга.

Та Роден переконаний, що з тої кровавої купели люди вийдуть обновленими, призабудуть тривіяльний спосіб житя, віднайдуть дорогу до одушевленя, покинуть релїґію еґоїзму і навчать ся готовости жертвувати себе рідній стороні.

Бо війна виробляє соціяльний змисл і учить підпорядковувати „я“ вартнійшому „ми“. А коли так, то не даром стілько молодих, гарних сил впало і вони погибли на жертвеннику воскресаючої любови, за гріхи зледащілої суспільности але кров їх всякне в землю новим посівом під будучі плоди. Терпіне, муки, сум — тепер занадто загальні, щоб могли остати безплодними. Ось так — співа душа. І по війнї прийде найсильнійша, девята филя ідеалізму, така висока, що примусить нас піднести очи, а за очами і душі. Як поверне мир, треба буде знов учити ся любови до праці, не для зарібного гроша або для розривки, а задля краси всього того, що людина творить.

І прийде нарешті день, — кінчить Роден, — в якім здійснить ся моя різьбарска ідея виведена з криці, ґраніту і мармору „Вежі праці“. Я давно вже хотів її вивести у Франції, але доси все більш пригожа була до того Америка зі своєю готовостю не щадити золота нї срібра для воплоченя кождої сильнійшої ідеї. Вежа праці... Підставою сего кольоса будуть буденні роботи дня і ночи, над ними найдуть належне їм місце праці рукотворні, а на висоті горішній благословене думки і сила творчости“.

В хмарах, що висять тепер над нами, бачить вже ґеніяльний артист розсвітлу зорю нового дня, в якім запанує дух і зродить ся нова сила. С...

Ілия Мечников.

(Кінець).

Дійшло до того, що похмуру психольоґію Байрона приписувано його кривій нозі, Леопардія чахотці, а Шопенгавера сифілісови. Але хоч до певної степени є взаємини поміж недугою а песимізмом, то цілий проблєм є значно більше скомплікований, якби се здавало ся на перший погляд.

Звісна річ, що молоді, зовсім здорові і житєво сильні, одиниці, дуже часто, (правом контрасту?) є песимістичними меляхоліками, а з другого боку не рідко трафляє ся, що каліки, пр. сліпі, доходять до зовсім гармонійного, погідного світогляду: поміж апостолами оптимізму бачимо також фільозофа Дірінґа, що вчасно в своїй молодости стратив зір. В житю часто можна стрінути сліпців, що в своїй уяві вифантазували собі таку красу дійсного світа, що вважалиби своїм нещастєм, колиб повернено їм світло очий.

Їх пр. нераз зовсім негарні жінки, є для них воплоченєм їх мрій про красу. Вони, видющі, моглиб перестати їх обожати...

Знаємо ще иншого рода калїк, що все виказують погідну вдачу, а паралїтики мають часто манїю величини.

Узглядняючи ті всї поміченя, Мечников розслїджує докладно духовий стан тих песимістів, котрих знав особисто і доходить до висновків, що до оптимізму доходить чоловік з лїтами і щойно розуміє сенс житя. В молодости житєвий інстинкт є слабий; перші враженя житєві приносять людині більше болю, чим радости, особливо тоді, як дана одиниця дуже живо їх відчуває.

Се є анальоґічне явище з тим, як пр. молода женщина в найперший фазі свого полового житя дізнає радше болю, чим роскоші. З часом, в міру того, як враженя і почуваня чоловіка в своїм розвитку гармонізують ся, то й світогляд стає погіднійший. Треба тільки довго жити, щоби зрозуміти сенс житя: аж до тої пори чоловік є похожий на слїпого від уродженя, якому вихваляють чуда красок.

Тому— каже Мечников— майже всї песимістичні теорії сотворили люди молодими і так: Будда, Леопарді, Гартман, Шопенгавер. В прочім в пізних писанях сего останнього мислителя, як замічує знаний розслїдник Шопенгаверівський, Мебіос, видно виразні слїди звороту в напрямі оптимізму і великого привязаня до житя. Шопенгавер, що так довго пропаґував спасенність нірвани, сам нїколи не відібрав собі житя, бо його полюбив...

„Коли отже змисл житя є способний до розвитку“, — заключає Мечников, — „то і вихованє мусить бути спрямоване до тої цїли, подібно як виховане слїпородженних стремить до заостреня тих їх змислів, що мають їм заступити зір. Тому й тим молодим людям, що виказують наклін до песимізму, треба все повторяти, що їх духовий стан є переходовий і що він напевно зробить місце світоглядови оптимістичному, бо такі є закони, що правлять людською породою“.

Сї останні висновки великого ученого годить ся добре затямити і нам, Українцям, котрих молодїж аж надто часто впадає в незрілий передчасний песимізм. Колиб українські педаґоґи частійше йшли за радою автора „L'immunite“, то і на ріжні „незгійні рани“, „розбільні сльози“ і „невтишимі болї“ все найшов би ся лік... Maudit.

НОВИНКИ.

— **З Відня** пищуть нам, що станїславівська єпархія одержала порученє, остати ся в своїй диєцезії.

— **Відоручниці російського „Червоного Хреста у Цісаря.** Цісар прийняв на послуханю дня 27. с. м. відпоручниці російського „Червоного Хреста“ та данських висших офіцирів, які їм товаришать.

— **Австрійський лїтак над Чернівцями.** Мадярська часопись „Az-Est“ доносить, що 26. с. м. один австрійський лїтак перелетів над Чернівцями. Він запримітив много інтересних річий; між иньшим видів він оживлений ярмарок на ринку та державну російську хоругов на ратуши.

— **Українська церков в південній Америці.** Урядова „Osservatori Romano“ містить статю присвячену іменованому нунцієви Бельгії Льокательльому, який щиро заопікував ся українською церквою в південній Америці; він старав ся висилати там священиків української народности та беречи звичаї української церкви.

— **Катастрофа під Берлїном.** Оноді наїхав на ріці Спреві під Берлїном пароход „Гінденбург“ на моторове судно, в якому містилось понад 50 людий. Наслїдки удару були страшні: Пароход перерізав судно на дві части, — пасажири почали потопати. Доси вратовано около 20 осіб, які вже були безпритомні.

— **Жінки в фінляндськім соймі.** По послїдним донесеням вибрано до фінляндського сойму 24 жінок, себто дванайцяту часть загального числа послів до сойму.

— **Новим ґенерал-ґубернатором окупованої Сербії** іменовано ґенерала піхоти барона фон Ремена, який 24. с. м. прибув до Білгороду та обняв урядоване.

— **Страченє дра Фільчія.** „Neue Freie Presse“ доносить, що разом з б. послом до державної ради др Батістієм страчено через повішене кандидата адвокатури дра Фільчія.

— **Карти на мило** впроваджують ся в Берлїні з д. 1. серпня с. р. На одну особу припадає на місяць тоальетного мила 50 ґрамів та порошку миляного 250 ґр.

— **Дорогий лист Кіченера.** Виставлений на публичну продаж лист льорда Кіченера, в якому домагаєть ся від англійського правительства нових 300.000 жовнїрів, продано за 135.000 корон. Лист сей має 70 слів, кожде слово отже коштує майже около 2.000 кор.

— **З Холма.** Холмська окружна команда оголосила таку оповістку: „Позаяк більша часть мужеського жидівського населения ухиляєть ся постійно від робіт, укриваючись зглядно виїзджаючи нелеґальним способами з Холма, зіставив я іменний виказ тих робітників, яких доставлено до маґістрату, зглядно які самі зголосились. З сього зіставленя слїдує, що ще около 3.000 жидів здібних до праці ухиляєть ся від роботи. Хто в протягу 24 годин не зголосить ся добровільно в маґістраті, щоб розпочати працю, зістане приарештований і укараний вязницею до 6 місяців зглядно грошевою карою до 1000 кор.

— **Спіритистичні сеанси коло Моравської Остави** прибрали великі розміри. В одній місцевости спіритисти купили навіть власний дім, де відбувають свої засїданя, яких звичайною, улюбленою темою є: коли покінчить ся війна та сусїдські сплетні.

— **Перше засїдане міської ради в Варшаві** відбулось дня 25. с. м. Рано відбулось богослуженє в костелї та синаґозї (для 15 Жидів-радних які на підставі вибору війшли в склад міської ради). Після сього відбулось перше засїдане, на якому промовляло кількох бесїдників підчеркуючи повагу хвилї та значінє міської ради в столиці.

— **Орел в огни шрапнелїв.** Над стрілецькими ровами на італїйськім фронтї явив ся оноді велитень-орел, що кружляв довго над австрійськими становисками. Коли близько нього тріс італїйський шрапнель, орел оголомшений впав на землю і довгий час лежав недвижимий. — Щойно по часї став рухати ся. Полк гонведів, на яких становиско впав орел, віддав його зоольоґічному городови в Будапешті.

— **Президія краківської міської Ради.** На вчерашнім засїданю міської Ради в Кракові вибрано президентом міста знова Дра Юліяна Лєа. Першим віцепрезидентом вибрано Івана Кантого Федоровича, другим радника Сара, а третим інженера Роллього з Подгужа.

— **З неволї.** Вчера приїхало до Берлїна 32 австро-угорських офіцирів санїтарних, випущених з російської неволї. Удали ся вони в дальшу подорож доАвстро-Угорщини.

— **Галицькі збігцї на Моравах.** Моравські ґазети доносять: Оноді прибули до Всетіна збігцї з Коломиї. Приміщено їх в части в приватних домах, в части в холеричнім бараку, Очікувані тут дальші транспорти будуть розміщені по околичних селах.

— **З Буковини.** Справоздавець одної мадярської ґазети, який перебуває в Дорна Ватра, надіслав зміст розмови яку мав з президентом Буковини ґр. Мераном котрий зазначив, що в противенстві до минувшорічного наїзду, підчас якого буковинські власти перенеслись на Угорщину до Кольошвару, тепер ті власти остались в Дорні Ватрі, що успокоїло населенє. Про се, щоб російські війська війшли до Семигороду, нема що й говорити. Вкінці заявив ґр. Меран, що заосмотрене збігців є вдоволяюче.

— **Твердий голос.** „Русскій Гражданинъ“, орґан правиці, обговорюючи минувшорічну російську окупацію в Галичинї, пише: Треба признати ся до блудів, щоб їх більше не повторити. В Галичинї не здобули ми симпатії ані у Росіян, нї Українців, нї Поляків та Жидів; ми не могли дати собі ради з засадою релїґійної толеранції. Треба було числитись з правним та культурним устроєм населеня, бо воно було призвичаєне до иньших відносин, чим російське, що Жиди не знали „области поселеня“, а Українці не допускаючись злочину державної зради, чулись Українцями. Демократична преса, покликуючись на Савенка на підставі його статьи в „Кієвлянинї“ стверджує, що в Галичинї примінювано систем столипинівської полїтики крайного повінїзму і націоналізму, який примінюваний в Росії з меншою чим в Галичинї безглядністю, довів до оплаканих відносин. В Галичинї піднято відразу борбу з Унією. Скількістю „новонавернених“ мірено степень здібности православного клиру до нової ролї „цивілїзаторів“ Галичини. Такі русифікатори як Евлогій уважали за свій обовязок двигнути над святинями свій націоналїстичний прапор, а що така тактика могла удержатись в Росії лишь при помочи поліції, то і тут, в Галичинї поліції стались місіонарами, а місіонарі поліцаями.

— **Культ Баттістія в Італії.** Італїйський король признав з своїх приватних депозитів досмертну пенсію для свояків дра Батістія.

— **Іменованя в армії.** Капелянами в резерві іменовані: о. Евзебій Бачинський в 30 п. п. та о. Іларій Жуковський в військовій команді у Львові.

— **Після авдієнції Вельопольського у царя.** Вельопольський перебував в головній російській воєнній кватирі два дні. Він набрав переконаня, що російське правительство надасть Польщі автономію. Воно тепер вишукує особи так польської як і російської народности на представників адміністраційної власти в польських ґуберніях. В найблисших днях буде проголошений новий акт, який потвердить манїфест великого князя Миколи Миколаєвича.

ОПОВІСТКИ.

Субота, дня 29. липня 1916.

Нинї: 29. липня гр.-кат. Афтиногена, римо-кат. Марти.

Завтра: 30. липня гр.-кат. Мартини, римо-кат. Абдона.

○ **На школи ім. Б. Грінченка** зложили на мої руки:

Вч. о. Николай Левицький парох Оброшина 30 К, Вч. о. Волод. Гмитрасевич парох Ліска 50 К, Вп. Марія Гавалко зі Львова 10 К,

Вч. о. Яків Мухнацький парох Хащова 10 К, Вп. В. Мороз збірка з Кульчиць 8 К, Вп. Андр. Марко уряд. зі Львова 10 К, Вп. Ольга В. учителька з Перемишля 2 К, Вч. о. Григор. Мороз парох Борині через руки „Дністра“ 10 К. Разом 130 К.

За що в імени дітвори шкільної і їх родичів складаю ласкавим жертводавцям сим прилюдно сердечну подяку.

Від 1. VIII. 1916. Адрес управи шк. ім. Б. Грінченка ул. Городецька 95., або Грунвальдська ч. 4. М. Сіяк.

◯ Укр. Народний Театр Т-ва „Бесіда“ у Львові. Саля Т-ва ім. Лисенка при вул. Шашкевича ч. 5.

В неділю дня 30 липня „Псотник“, комедія на 5. дій Коцебуо-го, з німецького переклав П. Франко.

Білети раньше набути можна в Народній Торговлі.

Початок о год. $7^1/_2$, — кінець о 10 годині вечером.

Послідні вісти.

З головної австрійської кватири.

З дня 28. липня 1916.

На російськім фронті.

Над горішним бігом Чорного Черемошу кілька російських атаків осталось без успіху.

В области на північ від Бродів ворог вчера через цілий день вів дальше свої атаки. До пізного пополудня безнастанно відпираний нашими хоробрими військами не зміг посунутись ні крок вперед. Доперва новому приступови російських мас підприйнятому вечером вдалось війти до наших становиськ на схід від гостинця що веде з Лешнева до Бродів. Наші війська ведуть далї борбу на полудневім краю міста Бродів.

Коло Постумит на Волини австро-угорські відділи виперли ворога з висуненого вперід шанця.

На північний схід від Свинюхів протинаступом відповіджено на розміщене Росіян в одній відосібненім місци.

В половині липня ворог по 4 тижневній перерві розпочав на ново свою офензиву на Волині. Загальний її вислід до нині є такий, що по нашій стороні кусник фронту широкий 80 км., а не більше як 15 км. в глибину зістав цофнений, Той скупий зиск на терені окупив ворог безперериним рядом тяжких атаків та величезними жертвами.

На італійськім фронті.

На цілім фронті не було значнїйших воєнних подій. В кітловині Ляґі випрява стежі привела одного офіцира і 27 жовнірів як полонених. В области Поноведжіо тривав дальше сильний ворожий огонь артилерії. Похід слабших італійських відділів ударемнив вже наш огонь..

На балканськім фронті.

Не було зміни.

Заступник шефа Генерального Штабу
цїсарний маршалок-поручник Ф. Гефер

На морі.

27. с. м. рано наші ескадри гідроплянів з дуже добрим успіхом обкидали тяжкими та легкими бомбами запальними двірці, військові обєкти і фабрики в Отранто, Ґіовінеццо, Мольфета і Моля Барі. Головно в Барі доцільні мети спричинили в залізничих будівлях, фабриках і в палаті ґубернатора великі шкоди. Заприміченою великі пожежі. Мимо острілювання і поборювання ворогом наші самолети ескадри вернули неушкоджені.

Команда фльоти.

З головної німецької кватири.

На східнім фронті.

Ґрупа військ ген. Гінденбурґа:

Положенє взагалі незмінене.

Ґрупа військ князя Леопольда баварського:

Росіяни зновили свої наступи великими силами. Шість разів від вчера пополудни атакували вони надармо фронт Скробова Вигода (на схід від Городища) двома корпусами. Більше разів наступаючі маси двох дивізій подавались в зад перед нашими становиськами над Щарою на північний захід від Ляхович. Втрати ворога є дуже тяжкі.

Ґрупа військ ґен. Лінсинґена:

На північний схід від Свинюхів російські наступи зискали дещо на терені. Протинаступ в ході. Коло Постумит відперли австро-угорські війська Росіян в приступі з передних становиськ.

Ґрупа військ ґен. Ботмера:

Нічо замітного.

На балканськім фронті.

На північний захід і на північ від Водени вивязались менші, а для ворога обильні в втрати бої в области болгарських військ.

Начальна управа армії

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Видає і відвічає за ред.: Д-р Ізидор Голубович. Друкарня А. Гольдмана, Львів, ул. Сикстуська 19.